

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Lad os starte bagfra med hr. Søren Gade. Jeg vil sige, og det viser alle de mange ændringsforslag jo også, at selv miljøministeren og Venstre og De Konservative er blevet klogere undervejs. Vi har påpeget mange svagheder ved det her lovforslag.

Men der er en lang række ting, jeg skal ikke remse alle op, hr. Søren Gade kan jo selv læse betænkningen og ændringsforslagene, blot sige, at de ændringsforslag, der er kommet, alle trækker den rigtige vej; det skal der ikke herske tvivl om. Der er et enkelt, som vi ikke kan støtte, men ellers synes vi, at ændringsforslagene trækker den rigtige vej. Det er bare ikke nok. Vi synes, at man er gået for langt.

Jeg kunne så fortsætte og sige til hr. Eyvind Vesselbo, at vi har stor tiltro til det kommunale selvstyre. Der er bare en række opgaver, sådan er det på en masse andre områder, hvor vi jo heller ikke har overladt det til det kommunale selvstyre at føre forhandlingerne, og vi mener at kunne se også af de frikommuneforsøg, som hr. Eyvind Vesselbos parti satte i gang i 1980'erne, da det var med i regeringen, at de små kommuner ikke kan modstå krav om udvidelse af virksomheder, krav om placering af boliger andre steder.

Vi mener faktisk, at landzonekompetencen ligger rigtig flot, hvor den har ligget, og vi har jo ikke engang fået den nuværende planlov evalueret, for den gjaldt jo kun for 2001, og vi har ikke set evalueringen.

Jeg synes, det ville have klædt denne regering, om man havde ventet med at ændre det her og måske havde taget Wilhelmrapportens konklusioner med ind i det, man har gjort. Men man har ikke ønsket det. Hele vejen har man gjort, som man selv ville, men er dog blevet klogere på en række områder, bare eksemplet med, at gyllebeholdere ikke skulle fjernes, der skulle ikke tages landskabelige hensyn. De kunne sådan ligge frit, hvor man ville. Det vidner da om, at det var uigennemtænkt, at det var hurtigt, at det var forhastet. Uden hørings svar måtte vi først behandle, osv.

Det her har været ren ideologi, det har ikke været et spørgsmål om saglighed undervejs.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

I politik er det godt, at man får klarhed over, hvor vandene skiller. Og i den her sag skiller

vandene ved tillid. Tillid til kommunalpolitikere, tillid til de lokale valgte repræsentanter, og det sagde hr. Carsten Hansen jo ganske klart: Vi har ikke tillid til, at de lokale kommunalbestyrelsesmedlemmer kan klare den her opgave.

Kl. 19.20

Så jeg vil gerne spørge hr. Carsten Hansen: Hvilke andre områder vil man fratage kommunalbestyrelsesmedlemmerne mulighederne for at styre, skoleområdet, ældreområdet eller sportsområdet? Hvilke andre områder kan kommunalbestyrelsesmedlemmerne ikke klare?

Jeg vil godt spørge hr. Carsten Hansen: I perioden fra Anden Verdenskrig og frem til i dag er antallet af landbrugsejendomme faldet fra 200.000 til 55.000, og hvis man regner det om til mennesker, er det ca. en halv million, alt afhængig af hvor mange der bor på ejendommen. Mener hr. Carsten Hansen ikke, at der er plads til flere mennesker ude på landet?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er jo ikke særlig opmuntrende at høre, hvor stor tilliden er til det kommunale selvstyre, når man hører Carsten Hansens ordførertale og efterfølgende svar.

Jeg sidder selv som medlem af en kommunalbestyrelse, og da vores udmærkede miljøminister på et tidspunkt sendte brev ud til alle kommunerne, hvor han spurgte, om de ikke kunne lave en liste over, hvad der var af problemer, man kunne tage fat på, var listen i den kommunalbestyrelse, som for øvrigt er socialdemokratisk ledet, meget, meget lang. Jeg tror faktisk, at den var på 16 tætskrevne sider. Og en stor del af de emner, der blev taget op, var netop emner, som vi i dag med det her forslag har mulighed for kommunalt at få større indflydelse på.

Jeg må spørge hr. Carsten Hansen: Hvad er der galt i, at de, der ved, hvor skoen trykker, også tager ansvaret?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu skal vi åbenbart til at gøre spørgsmålet om planloven til et spørgsmål om kommunal tillid. Det agter jeg ikke at gøre. Jeg har stor tillid til de folkevalgte. Jeg har i øvrigt flere venner, der er folkevalgte, også i kommunalbestyrelser, og jeg har stor tillid til dem.

Men der er jo en række opgaver, som vi her i landet har besluttet ligger forskellige steder, og det er vel dér, vandene skiller. Det er sådan set